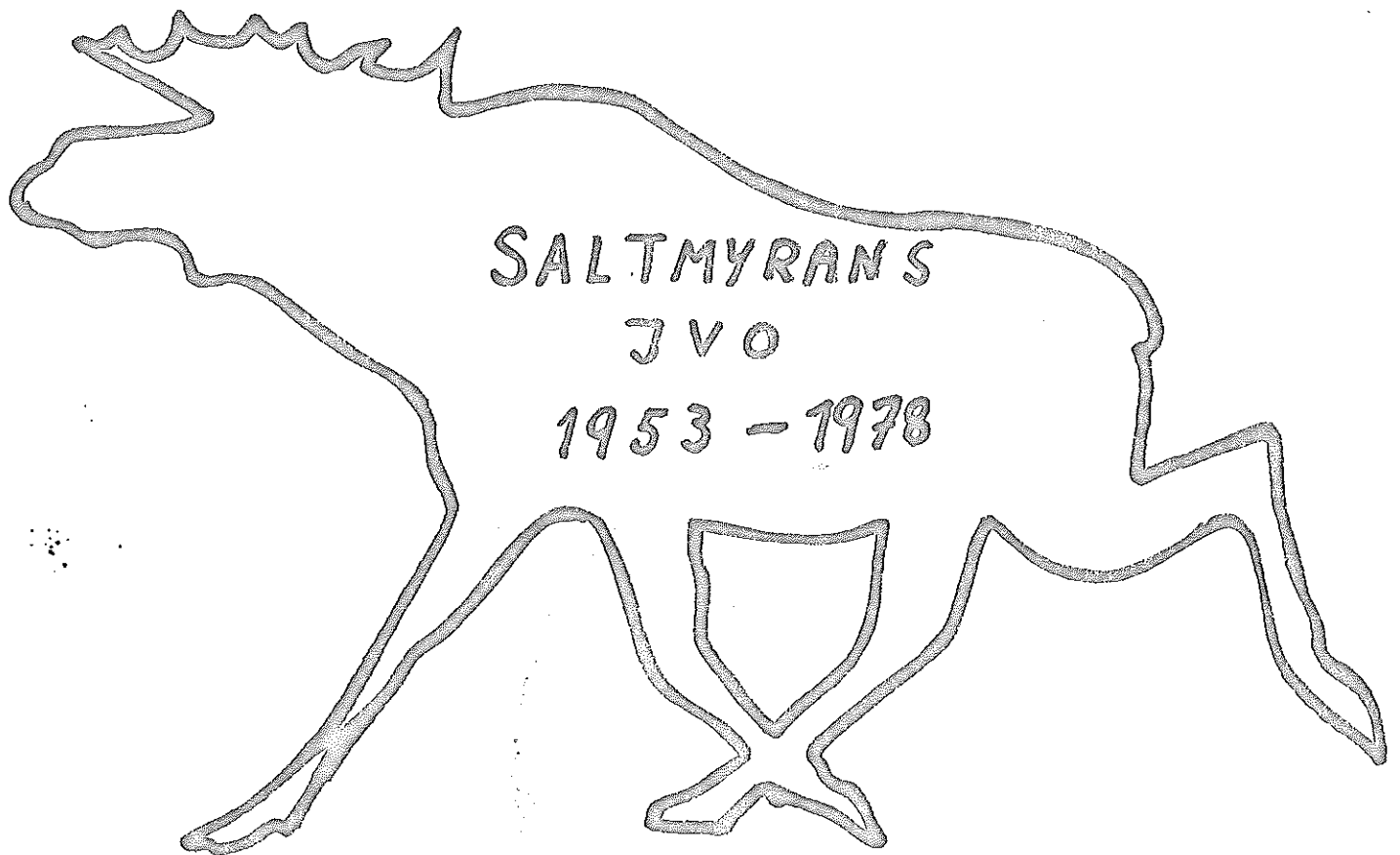

MINNESANTECKNINGAR

AV

Tore Persson

Året var 1953, älgjakt i våra bygder hade dessförinnan bedrivits tämligen lokalt i mindre grupper men när vi detta år erhöll tillstånd av Lantbruksnämnden för jakt på den nuvarande G-Skogen, så var saken klar, här skulle jakt bedrivas i organiserad form s.k. lagjakt.

Det organisatoriska och framför-
allt kunskaperna därom, lämnade mycket övrigt att önska,
men trots att vi var 2 byar som skulle samsas om jaktmarken
så var enigheten stor, om gemensam jakt, och har så under
åren förblivit.

Några större enskilda markägare
som anslöt sig till vårt jaktlag utnyttjade situationen
till att placera för dom önskvärda personer i laget och
det var på så sätt som Nils Karlsson sedermera Webering
hamnade ivårt sällskap under några år.

Överkonstapel Webering blev vår
jaktledare några år framöver och blev som sådan ~~enligt~~
synnerligen lidelsefullt diskuterad, speciellt av de yngre
jägarna, enär hans smått militäriska uppläggning, på gränsen
till kungajakt, främst drabbade oss då yngre.

Men inget ont som icke har något
gott med sig, för vad vi lärde den tiden har, enl. min uppfattning,
senare varit vår styrka och jag vill sammanfattningsvis försöka
förklara det med följande.

~~Ansvar~~
Ansvar och ledning av jakten måste
alltid tas av några eller någon, men att toppstyras av personer
utan direkt förankring i bygden visade sig ilängden ohållbart.

Premiäråret för jaktlaget blev utan
tvekan en succé, de händelser som då inträffade har senare visat
sig vara värdefulla lärdomar både när de har gällt interna beslut
och relationerna till våra jaktgrannar.
~~Premiärskyttar~~
Premiärskyttar blev Lars Lundgren och Bertil Dalberg.

Ett grannlag fällde senare på dagen 2 ~~st~~
älgdjurar på våra marker, de äldre deltagarna hämtade dagen efter
kropparna från deras slaktställningar vilket icke skedde helt utan
vänder och känslostormarna som detta orsakade har väl ännu icke
helt bedarrat.
Efter denna bedrift så var 1953 års älgjakt för deras del full-
bordad, på olovlig mark iordningsställdes en kaffeeld, slaktsuparna
intogs och lyckan var fullständig, tills dess att deras förehavande
upptäcktes.
Reaktionerna hos Ingvar m. fl. i anledning av deras tilltag
hör till dom mest obetalbara minnena från den tiden.

Under 1954 års älgjakt fälldes 2 djur, skyttar vorod Karl Gunnar Karlsson och Gerold Lundmark.

Det myckna regnandet under sommaren hade gjot vissa områden nästan oframkomliga. En incident med ett grannlag ledde till polisutredning vilken icke föranledde någon åtgärd från myndighetens sida.

År 1955 var jaktlyckan god 4 djur fälldes skyttar, Göran och Kuno Larsson samt K.G. Kalrsson och Allan Holm - berg.

Älgjakt var nu det allmänna samtalsämnet, åtminstone halvaåret. Uppslutningen av deltagare i jakten blev som mest 35 st.

Vapenutrustningen var nu av god kvalite vilket icke hindrade att någon använde sin tid på ett bra pass till att plocka lingon bl. a. eller i värsta fall i väntan på storoxen, panga en räva.

Men så följde för oss dom magra åren det alltmer tilltagande ofoget som av några tillämpades, nämligen att i mindre grupper inleda älgjakten midsommartid, torde med all sannolikhet haft en viss inverkan på det dåliga utbytet.

År 1961 hade jaktlaget krymt till 19 deltagare, missnöje med jaktledningen samt andra orsaker hade medverkat till att detta år blev en triumf för alla som deltog, vad beträffar kötttilldelningen, det rent jägarmässiga kan ju alltid diskuteras.

Som skäl för mitt påstående kan jag anföra följande.

Om man utgår ifrån att för ortsbefolkningen, seriösa jägare och markägare, så måste älgjakt som bedrivs som uthållig sådan, vara den mest tilltalande, detta ~~sagt~~ sagt med beaktande av det rent kommersiella som fick dominera början av sextiotalet, då köttlotten alltid av många ställdes i relation till 2 dagsverken + kontantutlägg för jaktkort och eventuellt några övningspatroner.

Sextiotalets senare del präglades av en markant nedgång i avskjutningen, som bekant så tog vi 1969 initiativ till genomförande av ett lokalt koförbud i södra sockendelen, detta mer eller mindre som en konsekvens av vårt lättsinne tidigare år.

Vi kallade berörda jaktlag att närvara med några representanter vid ett möte i Abborrträsk, mötet föregicks bl. a. av en tidningsartikel, där en känd revirförvaltare i egenskap av förmodligen självutnämnd sakunnig helt förkastade våra ideer om effekten av ett ensidigt koförbud.

Mötet blev trots detta välbesökt men den skepsis för att inte säga misstro som vårt förslag rönste var inte att ta miste på, man var överlag ense om att något måste göras men de flesta förslag gick ut på att kompromissa åt ena eller andra hållet.

Bland de som kompromisslöst stödde vårt förslag helhjärtat var bl. a. Karl Henry Renberg Abborrträsk och Gustav Norman Siksjön, så småningom beslutade sig dock mötesdeltagarna att försöksvis tillämpa ett generellt koförbud,

Men det finns även händelser av det mer otrevliga slaget som man helst vill glömma, ex. vis den jägare som under älgjakt med sin hund förföljde en mård och sköt den långt in på annans mark, eller den tråkiga händelsen med den s. k. Abborrträskälgen.

Om man tar dessa händelser som exempel så belyser det tydligt en sak, nämligen den, att trots noggranna förberedelser så förutsätts nämligen sällan detta om uppträdande vid s. k. gränsintermesson.

Det först nämnda är det appolut allvarligaste som måste bekämpas ty snikenhet egoism och enskild jakt är den organiserade jaktens värsta fiende.

Idet andra fallet är det betydligt enklare för här rör det sig om fullt normala mänskliga reaktioner, diagnosen är följande, upphetsad jägarblod svalnar rätt fort.

Den bästa beredskapen mot ~~oförut~~ oförutsedda händelser är de samtal som förs vid jaktmöten och de beslut som där fattas samt valet av jaktledning.

De demokratiska spelreglerna skall helt naturligt ligga till grund för alla beslut, men får absolut icke överdrivas, att som 1969 tillgripa omröstning under pågående jakt var kanske vid detta tillfälle nödvändigt men som jaktledare upplever jag detta som en pyrrusseger.

Detta med beaktande av att åtgärder som beslutas av jaktledning under pågående jakt och som har majoritetsförankring i ett mötesbeslut, skall vara utan appell.

Det ökade ansvaret som de senaste åren ålagts jaktledare har jag aldrig upplevt som någon belastning men däremot svårigheten att uppfylla de krav som ett solidariskt jaktlag har rätt att ställa.

Valen av funktionärer blir ofta traditionsbundna vilket bör uppmärksammas, att blanda de äldres erfarenhet med ungdomarnas optimism måste vara ett oeftergivligt villkor, ty ~~ä~~ både är ju dessa som ska föra traditionen vidare.

Dessa mina minnesanteckningar från vårt jaktlags 25 åriga verksamhet vill jag sammanfattningsvis, om dom skulle läsas av någon, avsluta med en förhoppning om lyckosamma kommande jaktår och att SALTMYRANS JVO, alltid ska stå för, GÄNGET SOM DET SVÄNGER OM.

Saltmyran i juli månad 1978.

Tore Persson.

Skyttar.	Antal Älgar.	År.
Tage Rådman	2 st,	1961.
Sixten Jakobsson	1 "	
Ture Lundmark	1 "	
Evert Almgren	1 "	
Bert lundkvist	1 "	
Tore Persson	1 "	
Ingvar Holmberg	1 "	

---

8 st.

6 st. på Gemensamhetsskogen
2 " " T. Persson marker.

Bert Lundkvist	2 st.	1962.
Tage o. Sten Rådman	1 "	
Göran Larsson	1 "	
Tore Persson	1 "	
Sven Lind	1 "	

---

6 st.

3 st. på G. skogens mark
1 " " G. Marklund.
1 " " Uno Berggren
1 " " J. Sparrman.

K. G. Gustavsson	1 st.	1963.
Paul Olovsson	1 "	
Bror Holmberg	1 "	
K.Ö. Lundkvist.	1 "	
~~Sven Lind, Tore Persson~~	1 "	
~~SVEN Lind~~	1 "	

---

5 st.

3 st. på G. skogens mark.
2 " " Tore Persson "

Bert Ove Olovsson	2 st.	1964.
" " " Kurt Granström	1 "	
Tore Persson	1 "	
Sten Rådman	1 "	
	1 "	

---

6 st.

4 st. på G. skogens marker
1 " " T. Persson "
1 " " Uno Berggren "

Einar Berggren	1 st.	1965.
Bror Holmberg	1 "	
Tage Rådman	1 "	
Ingvar Holmberg	1 "	
Bert Ove Olovsson	1 "	
Sven Lind	1 "	
Göran Larsson	1 "	
J. Sparrman	1 "	

---

8 st.

6 st. på G. Skogens mark.
1 " " T. Persson "
1 " " Uno Berggren "

SKYTTAR	Antal Älgar	ÅR.
Henry Lundmark	1 st.	1966.
Uno Karlsson	1 "	1966.
Paul Olovsson	1 "	
	<u>3 st.</u>	
1 st. på G. Skogens mark.		
1 " å " T. Persson "		
1 " " Uno Berggren		
<hr/>		
Tage Rådman	1 st.	1967
Håkan Olovsson	1 "	
Karl Östen Lundkvist	1 "	
	<u>3 st.</u>	
3 st. på G. Skogens marker.		
<hr/>		
Einar Berggren	1 st.	1968.
Bert Ove Olovsson	1 "	
Tore Persson	1 "	
Ingvar Holmberg	1 "	
Sten Rådman	1 "	
	<u>5 st.</u>	
4 st. på G. Skogens marker		
1 " " Gustav Lind "		
<hr/>		
Karl Gustav Gustavsson	1 st.	1969.
Bert Ove Olovsson	1 "	
Karl Östen Lundkvist	1 "	
<u>Edvin Larsson Abborrträsk</u>	<u>1 "</u>	
	<u>3 st.</u>	
2 ST på G. Skogens marker		
1 " " T. Persson "		
<hr/>		
Hagart Gustavsson	1 st.	1970.
Göran Larssons mark.		
<hr/>		
Tore Persson	1 st.	1971.
Folke Dalberg	1 "	
GUNNAR MARTINSSON ?	1 "	
	<u>3 st.</u>	
3 st. på G. Skogens mark.		
<hr/>		
Henry Lundmark	2 st.	1972.
Folke Dalberg	1 "	
Tore Persson	1 "	
Tage Rådman	1 "	
	<u>5 st.</u>	
5 st. på G. Skogens marker.		
<hr/>		
Bert Lundkvist.	2 st.	1974.
2 st. på G. Skogens marker.		
<hr/>		
Uno Karlsson	1 st.	1975.
Håkan Olovsson	1 "	
	<u>2 st.</u>	
1 st. på G. Skogens marker.		
1 " " Uno Berggren "		

Skyttar

Antal Älgar

ÅR.

Ture Lundmark

1 st.

1976.

Karl Gustavsson

1 "

Bert Ove OLOVSSON

1 "

Filip Viklund.

1 "

---

4 st.

3 st. på G. Skogens marker

1 " " T. Persson "

Karl Östen Lundkvist

1 st.

1977.

Bert "

1 "

Filip Viklund

1 "

Ingvar Holmberg

1 "

---

4 st.Samtliga på G. Skogens marker.
